

Ryszard Wołagiewicz

Gronowo, pow. Drawsko

Informator Archeologiczny : badania 7, 142-143

1973

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

GRABICE, pow. Lubsko

Instytut Historii Kultury Materialnej PAN
we Wrocławiu
Zakład Archeologii Nadodrza

Badania prowadził dr Grzegorz Domański.
Finansował Prez. PRN w Lubsku, Czwarty
sezon badań. Cmentarzysko z okresu wpły-
wów rzymskich.

W trakcie tegorocznych prac wykopaliskowych przebadano obszar 1285 m².
Odkryto 35 grobów, z których 34 to groby jamowe i jeden szkieletowy oraz frag-
ment cmentarzyska warstwowego. Groby jamowe datowane są na fazę C₁ - C₂ i
być może C₃. Na fazę C₂ / C₃ datowany jest grób szkieletowy a także cmentarzysko
warstwowe. Część grobów jamowych grób szkieletowy i cmentarzysko warstwowe są
sobie współczesne. W ośmiu grobach odkryto ceramikę toczoną, występuje ona także
na cmentarzysku warstwowym. Na cmentarzysku warstwowym odkryto 35 przedmio-
tów ze szkła i metali. Wydzielono tam cztery skupiska które można interpretować
jako groby.

Badania będą kontynuowane.

GRONOWO, pow. Drawsko

Muzeum Narodowe
w Szczecinie

Badania prowadził mgr Ryszard Wołagiewicz.
Finansowało Muzeum Narodowe w Szczecinie.
Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko kurhano-
we kultury wielobarskiej. Okres wpływów rzym-
skich.

Położone w Nadleśnictwie Złocieniec cmentarzysko posiada 30 zachowanych kur-
hanów o średnicy 12-20 m i wysokości 1-2 m. Kilka kurhanów w końcu XIX w. badań
kaszubijska Piłto. Uzyskany przez niego materiał pozwolił na wstępne ustalenie
chronologii cmentarzyska na fazę C1.

W 1973 r. zbadano 2 kurhany w całości, 1 kurhan w połowie, a w przestrzeni
między kurhanowej - krąg kamienny.

Obydwa zbadane kurhany są mogiłami wielopochówkowymi. Inwentarz grobów
i stratygrafia kurhanów wskazują, że pochówki są sobie współczesne i powstały w
ciągu jednego aktu pogrzebowego i zostały nakryte wspólną mogiłą. Nasypy kurhanów
są ziemne i pozbawione konstrukcji kamiennych. Pochówki złożono w prostokątnych
dołach do 2 m głębokich. Niespalone zwłoki pochowano w kłodach drążonych, głową
na północ.

Kurhan nr 22 zawierał 5 pochówków: grób nr 1 / misa, dzban, pucharek i srebr-
na zapinka A VII. s. 1/, grób nr 2 / para ostróg brązowych, zapinka srebrna A. VII.
s. 1, sprzączka brązowa odm. D1, grzebień trójwarstwowy, igła i szpila, naczynko
grupy XI/, grób nr 3 / para ostróg brązowych, zapinka brązowa A. VII. s. 1, sprzączka

krępa jednodzielna, końcówka pasa grupy 018, szczypczyki ze skuwką, szpila i czar-
ka grupy XII/; grób nr 4 / 3 zapinki brązowe wykładane połączoną srebrną blaszką
A V 96 i 128, 2 zapinki brązowe A II 41, 1 zapinka srebrna A.VII.s.1, 2 srebrne
bransolety żmijowate, 2 srebrne bransolety wężykowate, złota klamka esowata odm.
B, 2 złote paciorki, szpila szydełkowata, przęślik, sprzączka jednodzielna, szpila,
fragmenty wałeczka do upinania włosów itd/, grób nr 5 - dziecka / bez wyposaże-
nia/.

Kurhan nr 18 zawierał 3 pochówki: grób nr 1 / zapinka srebrna A.VII.s.1/;
grób nr 2 / jednodzielna sprzączka brązowa /, grób nr 3 / zapinka brązowa
A.VII.s.1/.

Zbadany w połowie kurhan nr 6 zawierał podkurhanową warstwę dawnej próch-
nicy ornej z dobrze zachowanymi łladami wielokierunkowej orki. Badania kurhanu
będą kontynuowane z udziałem przyrodników-specjalistów.

Krąg kamienny był ułożony z polnych kamieni w koło o średnicy 17 m i nie
zawierał pochówków.

Cmentarzysko należy do kultury wielobarakiej fazy lubowidzkiej / B1-C1/.

Badania będą kontynuowane do całkowitego rozkopania nekropoli.

GRZEGORZEWICE, pow. Opatów

Muzeum Archeologiczne
w Krakowie

Badania prowadził dr hab. Kazimierz Bielenin,
Finansowało Muzeum Archeologiczne w Krako-
wie. Stanowisko dymarskie okresu wpływów rzym-
skich.

Po dwuletniej przerwie rozpoczęto prowadzenie dalszych badań na stanowiskach
żuźła żelazistego w północno-wschodnim rejonie Gór Świętokrzyskich.

Zbadane stanowisko żuźła zalega na kulminacji wzniesienia opadającego w
kierunku wschodnim w dolinę strumyka. Odsłonięto tu całe piecowisko hutnicze, na
którym odkryto wypełnione żuźłem kotlinki 104 pieców dymarskich. Piecowisko po-
siadało charakter tzw. zorganizowany, dwuciagowy typu dwa ciągi cswórki. W ciągu
prawym /południowym/ znajdowały się kotlinki 54, w ciągu lewym /północnym/
50 pieców. Każdy z ciągów rozpoczynał się pojedynczym piecem. Wielkość kotlinek
tego piecowiska wynosiła średnio 45 cm. Na uwagę zasługuje odkryty na skraju
piecowiska mały kłoc żuźła / średnica 29 x 30 cm wysokość około 16 cm/,
który wskazuje, że nie należy on do kotlinki pieca dymarskiego lecz stanowi zbior-
nik, który został w całości wypełniony płynnym żuźłem. Obiekt ten jest najprawdo-
podobniej pozostałością pieca do wygrzewania lupek.

W warstwie piecowiska poza węglem drzewnym nie znaleziono żadnego ma-
teriału, który pozwalałby bliżej określić chronologię stanowiska. W oparciu o typ
pieca i całego piecowiska odnosimy czas pracy badanego piecowiska do okresu
rzymskiego.